

УДК 7.074:656.835(=161.2)(100)“19/20”
DOI <https://doi.org/10.24919/2308-4863/93-2-29>

Ярина ТУРЧИНЯК,
orcid.org/0000-0003-0514-3281
здобувач кафедри історії та теорії мистецтв
Львівської національної академії мистецтв
(Львів, Україна) designeryarynat@gmail.com

МОДЕРНІ СВЯТОЧНІ КАРТКИ МИРОНА ЛЕВИЦЬКОГО

У статті розглянуто поштові картки української діаспори, а зокрема Мирона Левицького. Мета цієї публікації – висвітлити матеріали дослідження, що стосуються філокартії та детально презентувати ілюстровані поштові картки Мирона Левицького святочної тематики: Різдвяні, Новорічні, Великодні. Формування та взаємовпливи міжнародної видавничої практики на становлення та утвердження творчого доробку Мирона Левицького на матеріалі поштових. Актуальним питанням цієї статті є диференціація святкових карток на типи: ілюстровані, репродукційні та видові. Філокартія у творчому доробку Мирона Левицького досліджена та розкрита ще не повною мірою. Проблематика української святочної картки має вагомe значення для утвердження та збереження нашої ідентичності та української культурної спадщини. Питання святочної картки у творчому доробку Мирона Левицького має вагомe значення для філокартії, як допоміжної дисципліни, що є значним надбанням для української культурної спадщини. Практичне значення дослідження полягає в тому, що матеріали можуть бути використані для написання вузькоспеціалізованої фахової праці про святкові картки Мирона Левицького та формування мистецьких традицій діаспорної листівки. Проблематика української святочної картки митців діаспори є важливим питанням для мистецтвознавства України. Мирон Левицький – один із яскравих представників модерного світобачення, що здійснив вагомий внесок у царині святкових карток в міжнародному культурному просторі. Мистець вирізнявся унікальною манерою виконання, що значною мірою вплинуло на формування української святочної картки у міжнародному мистецькому просторі. У значному масиві віднайдених матеріалів, святкові картки становлять меншість відносно інших праць Мирона Левицького. У святкових картках мистця простежуються різновекторні підходи до композиційних, контекстуальних та шрифтових рішень. Уперше святкові картки Мирона Левицького чітко типологізовано за стилістично-видовими, функціональними, контекстними, авторськими маркерами. Домінантними інтенціями візуальної мови Мирона Левицького є візуально-естетична компонента з яскраво вираженими інтенціями Модерну.

Ключові слова: святкові карти, Модерні течії, Модерна святочна картка, Мирон Левицький, українська діаспора, філокартія, поштові картки української діаспори.

Yaryna TURCHYNIAK,
orcid.org/0000-0003-0514-3281
Candidate of the Department of History and Theory of Arts
Lviv National Academy of Arts
(Lviv, Ukraine) designeryarynat@gmail.com

MODERN FESTIVE CARD OF MYRON LEVYTSKYI

The article examines the postal cards of the Ukrainian diaspora, focusing in particular on the work of Myron Levytskyi. The purpose of this publication is to present research materials related to philocartography and to provide a detailed analysis of the artist's illustrated festive postal cards, including Christmas, New Year, and Easter cards. Special attention is given to the formation and mutual influence of international publishing practices on the development and consolidation of Levytskyi's creative output as reflected in his postal cards. The current issue of this article is the differentiation of holiday cards into types: illustrated, reproductive and species. Philocartography in the artistic legacy of Myron Levytskyi has not yet been fully explored, while the study of Ukrainian festive cards is of great importance for preserving national identity and cultural heritage. The examination of festive cards within Levytskyi's creative heritage is significant for the advancement of philocartography as an auxiliary historical and art discipline that enriches the Ukrainian cultural tradition. The practical value of this research lies in the potential use of its materials for writing a specialized scholarly work on Levytskyi's festive cards and for studying the formation of artistic traditions in diaspora postcards. More broadly, the issue of festive cards created by diaspora artists constitutes an significant area of inquiry for contemporary Ukrainian art history. Myron Levytskyi is one of the most prominent representatives of modern artistic vision, having made a substantial contribution to the development of festive postal cards within the international cultural space. His unique artistic style played a decisive role in shaping the Ukrainian festive card and promoting its recognition in the global artistic context. In the vast array of found materials, festive cards constitute a minority compared to other works by Myron Levytskyi. The artist's festive cards reveal diverse approaches to compositional, contextual, and typographical solutions. For the first time, Myron

Levytskyi's festive cards have been clearly typologized according to stylistic-genre, functional, contextual, and authorial markers. The dominant intentions of Levytskyi's visual language are its visual-aesthetic component, marked by strongly pronounced Modernist influences.

Key words: festive cards, modernist movements, modern festive card, Myron Levytskyi, Ukrainian diaspora, philocarty, postal cards of the Ukrainian diaspora.

Постановка проблеми. Однією із ключових проблематик дослідження є промислова графіка Мирона Левицького, що включає книжково-журнальну графіку, а зокрема слід приділити увагу святочній картці. Проблематика святочної картки у творчості Мирона Левицького викликає значне зацікавлення науковців, як маловивчена частина промислової графіки української діаспори. Існує значний інформаційний масив даних щодо святочних карток, що не має ще належної наукової класифікації та систематизації інформації. Питання святочної картки у творчому доробку Мирона Левицького має вагоме значення для філокартії, як допоміжної дисципліни, що є не повною мірою опрацьована та досліджена.

Аналіз досліджень. Святочні картки Мирона Левицького викликають значне зацікавлення науковців, як маловивчена складова промислової графіки української діаспори. У даному дослідженні вперше здійснено типологію святочних карток Мирона Левицького. Даний сегмент прикладної графіки на прикладі святочних карток мистця відноситься до філателії, ще малодослідженої вітки в науці. Святочні картки мистця згадані досить фрагментарно та подекуди у контексті досліджень про інших митців діаспори. Царину філітелії згадують Корпанюк П., Полегенький С., Пшеничний Є. та подають декілька репродукцій святочних карток Мирона Левицького у альбомі «Українська святочна картка» (2024 р.). Частина матеріалу в загальному контексті графіки презентовано в окремих наукових працях та публікаціях, що стосуються канадської діаспори. У процесі написання роботи розглянуто праці Галини Новоженець «Образотворче мистецтво української діаспори» (2015 р.), Галини Стельмашук «Українські митці у світі» (2013 р.), Романа Яціва «Мала хронологія» (2021 р.), Романа Яціва «Ідеї, смисли, інтерпретації образотворчого мистецтва: українська теоретична думка XX століття» антологія частина друга (2012 р.), Романа Яціва «Ідеї, смисли, інтерпретації образотворчого мистецтва: українська теоретична думка XX століття» (2021 р.), Мельник І. «Українська ужиткова графіка кінця XIX початку XX століття» (2019 р.), Береговська Х. «Святослав Гординський про мистецтво» (2015 р.).

Проблематика святочної картки у царині графіки не є достатньо вивченим питанням серед науковців, а згадується здебільшого фрагментарно.

Саме тому виникає потреба у більш ґрунтовному дослідженні даної проблематики, а саме святочної картки Мирона Левицького.

Мета статті – типологізувати святочні картки Мирона Левицького орієнтуючись на хронологічні межі дослідження, що охоплюють діапазон від 1930-х до 1990-х років та географію його діяльності. Структурувати святочні картки у царині графіки Мирона Левицького за стилістично-видовими, тематичними та функціональним призначенням. Проаналізувати та систематизувати більш комплексно та всесторонньо оцінити святочні картки Мирона Левицького у мультидисциплінарному контексті. Здійснити типологію поштівок митця за стилістично-видовою та контекстуальною компонентами. Визначити домінантні течії, що мали вплив на створення святочних карток Мирона Левицького. Розкрити явище філокартії на матеріалі святочних карток Мирона Левицького, як відносно нової дисципліни.

Виклад основного матеріалу. Мирон Левицький – один із яскравих представників модерного світобачення, що здійснив вагомий внесок у царині святочних карток. Безумовно Мирон Левицький є виразно мистцем модерним. Естетика модерну стала чітким підґрунтям для творчого становлення М. Левицького. Проте мистець не наслідував повною мірою класичну манеру виконання, а прагнув інтерпретувати образи засобом модерного мистецтва. Мистець вдало поєднував мистецькі традиції та сучасну стилістично-видову мову, що перетворювалися на оригінальні мистецькі твори (Яців, 2012: 357). Підтвердженням цьому є збірник статей Святослава Гординського. Науковиця Христина Береговська у праці «Святослав Гординський про мистецтво» подає інформацію, де Святослав Гординський згадує про Мирона Левицького, як про мистця модерного (Береговська, 2015: 681) Особливе місце у мистецтві графіки Львова кінця XIX–XX ст. займають митці української діаспори. У працях М. Левицького є безліч дотичностей до багатовікових мистецьких традицій, творчості українських митців, сецесії та символізму, раннього модернізму та західноєвропейського мистецтва. Мирон левицький – культовий митець, що розробляв листівки та обкладинки ілюстрував та оформлював книги та афіші, екслібриси (Мельник, 2019: 161). Мирон Левицький народився 14 жовтня 1913 року у Львові. Мистець працював

у царині графіки та малярства. Мирон Левицький навчався в Мистецькій школі ім. Олекси Новаківського. У 1949 році Мирон Левицький емігрує до Канади.

Творчість Мирона Левицького, як одного з представників української діаспори займає особливе місце у мистецтві графіки Львова кінця XIX–XX ст. У працях М. Левицького є безліч дотичностей до багатовікових мистецьких традицій, творчості українських митців, сецесії та символізму, раннього модернізму та західноєвропейського мистецтва; його цікавили питання популяризації української культури, інтелектуальної інвестиції у культурну спадщину освіти.

Діапазон мистецької практики відзначається широкою творчою уявою, багатогранністю і продуктивністю (Стельмашук, 2013: 124).

Типологізація поштових карток Мирона Левицького відбувається наступним чином: ілюстровані поштові картки, що поділяються за тематикою. Проводячи аналогію із загальноєвропейською видавничою практикою, слід зазначити три типи поштових карток: ілюстровані, репродукційні та видові (Корпанюк, Полегенький, Пшеничний, 2024: 8). Щодо типології святочних карток Мирона Левицького, існує широка варіативність їх диференціації. У значному масиві віднайдених матеріалів Мирона Левицького простежуються різновекторні підходи до композиційних, контекстуальних та шрифтових рішень. Уперше святочні картки Мирона Левицького чітко типологізовано за стилістично-видовими, функціональними, контекстними, авторськими маркерами. Домінантними інтенціями візуальної мови Мирона Левицького є візуально-естетична компонента з яскраво вираженими інтенціями Модерну (Яців, 2021: 231). Зважаючи на варіативність, поштові картки можна класифікувати за тематикою: «Різдвяні», листівки до Дня Св. Миколая, «Великодні». Слід зазначити, що така типологізація поштових карток Мирона Левицького не є єдино актуальною догмою, оскільки досконально віднайти абсолютно усі праці Мирона Левицького є не реально. Фактично з'являються нові дослідження науковців теми, котрих можуть бути дотичними опосередковано чи ні до творчості мистця. Відповідно до систематизованої типології найбільша кількість святочних карток присвячені темі Різдва та Великодня.

Розглядаючи святочні картки Мирона Левицького, у більшості вражає унікальна шрифтова композиція. Даний маркер візуальних шрифтових концептів апелює до естетичної візії мистця, що є цінним надбанням для мистецтва української

графіки. Хронологічні межі діяльності Мирона Левицького охоплюють святочні картки, що були видані чи перевидані за період від 1930-х до 1990-х років. Локаційно діяльність мистця була зосереджена у Львові, Європі та Канаді, Австралії. Фактично творчість Мирона Левицького є міжконтинентального рівня (Новоженець, 2015: 265). Контroversійне рефлексивне трактування діяльності мистця не є єдиною константою та все ж має вагоме значення для мистецтвознавства України у міжнародному контексті. Значний вплив на мистця мало середовище мультикультуралізму Канади та мистецькі інтенції Європи та Австралії. Мистець чудово інтегрував та синтезував інтенції Модерну через призму власного унікального бачення не відкидаючи національної ідентичності. Варіативність ілюстрованих поштівок несуть різне емоційне й асоціативне наповнення. Кожна листівка включає певні складові, а саме шрифт, ілюстрацію, рапорт, варіативну композицію. У контексті функціонально-комунікаційного аспекту, листівка є засобом комунікації. Розглядаємо об'єкти графіки, як комунікативні, естетичні здобутки Мирона Левицького (1913–1993 pp.) у культурно-мистецькому середовищі мультикультуралізму Канади. Презентуємо та стилістично систематизуємо святочні картки опираючись на стилістичні інтенції модерну та національну ідентичність мистця. Модерні течії, що синтезували європейські інтенції та мультикультуралізм Канади з інтенціями культурно-мистецького середовища української діаспори, мали безпосередній вплив на формування стилістично-видових пріоритетів Мирона Левицького. Авангардні течії частково сецесія, ар-деко, кубізм, функціоналізм теж значно вплинули на створення листівок мистцем. Значний вплив на прикладну графіку мав стиль Ар-деко, характерними інтенціями якого були: вигнуті лінії, флористичні орнаменти, рапортні композиції трактування форми з різних кутів, поєднання рослинних орнаментів зі шрифтами. Святочні картки Мирона Левицького збагачені стильово-видовою мовою Ар-деко (Яців, 2008: 178–183). Уперше значний масив листівок Мирона Левицького систематизовано та структуровано. Проаналізуємо кожен аспект окремо:

Різдвяні листівки Мирона Левицького становлять 80% від усіх зібраних матеріалів у царині поштівок. Святочні картки за своїм функціональним призначенням збагачені відповідними сенсами та виконують комунікаційну, інформативну та популяризаторську функції. На святочних картках досить часто відтворювалися елементи побути, зимові мотиви та засвідчувалася глибока

повага до українських національних традицій та сімейних цінностей. Філокартія – дисципліна, що починає своє становлення. Можна припустити, що перші ілюстровані українські святочні картки з'явилися на межі сторіч – ХІХ–ХХ, близько 1900–1901 років (Корпанюк, Полегенький, Пшеничний, 2024: 8).

Серію святочних карток присвячених Різдвяній тематиці слід типологізувати за стилістично-видовою мовою: повноколірні, рапортне оздоблення, шрифтова композиція, стилістика ліногравюри. Варіативні поєднання цих маркерів несуть різне емоційне і асоціативне наповнення. У обкладинках, що стосуються повноколірної, ілюстративної групи, шрифт виконує у більшій мірі утилітарне призначення, суто інформативне. Мирон Левицький (1913–1993 рр.) зазвичай підписував їх псевдонімом – «Лев» та зазначав рік виконання. Як правило мистець зображав на картці святочний сюжет або його елементи. Для карток Мирона Левицького період від 1930-х рр. характерним є реалістичний стиль виконання з певними інтенціями що все ж таки тяжіли до модерних рис, але були проявлені не повною мірою. Образи вражають своєю витонченістю та попри реалізм є впізнаною лінією мистця. Зазвичай переважають більш сакральні елементи та біблійні сюжети. Значний вплив мав також і візантизм на манеру виконання мистця. Підтверджують цей факт праці науковиці Галини Стельмахук, в котрих зазначено, що мистець в 1939 р. працював художником при відділі археології АН УРСР у Львові та в історичному музеї. Мирон Левицький мав можливість вивчити колекцію старовинних ікон, що значною мірою вплинуло на його творчу манеру раннього періоду (Новоженець, 2015: 287). Слова привітань Мирон Левицький пише внизу на білому фоні, за межами самої ілюстрації. Розглядаючи святочні картки Мирона Левицького, опираючись на художній аналіз, у більшості праць, щодо стилістики присутні плавні вигнуті лінії та флористичні мотиви, що превалюють у мистецтві Модерну. Проте, на нашу думку, дані листівки є виразним прикладом синтезу частково інтенцій неовізантизму, посткубізму, експресіонізму, Ар-деко. Найбільший внесок в сфері української графіки Мирон Левицький здійснив перебуваючи поза Батьківщиною. Першочергово слід зазначити, що дані праці мистець створював у середовищі мультикультуралізму Канади та зокрема мандруючи численними країнами Європи та здійснивши неодноразово подорожі до Австралії. Творчість Мирона Левицького має вагоме культурно-мистецьке значення для національної культурної спадщини (Яців, 2019: 492–494).

Багатогранність філокартії має функціональне призначення, оскільки транслює українське мистецтво у цілому світі. Завдяки святочним карткам в ту епоху коли, ще не було інтернету та не існувало засобів масового поширення інформації, святочні картки виконували популяризаторську функцію українського мистецтва у світі, що є дуже важливим для збереження нашої ідентичності. Святочні картки є наочним матеріалом для дослідження побуту, українських традицій, ужиткового та декоративного мистецтв, обрядовості, історичних подій (Корпанюк, Полегенький, Пшеничний, 2024: 14). Мирон Левицький створює серію листівок, що висвітлюють біблійні контексти та соціально-побутові до різдвяної тематики, що були створені починаючи від 1930-х до 1940-х рр. Мирон Левицький відтворював обрядові сюжети в святочних картках, що є важливим для збереження культурно-мистецької спадщини України.

Мирон Левицький чудово інтегрував та синтезував широкий діапазон мистецьких течій через призму власного унікального бачення не відкидаючи національної ідентичності. Варіативність культурної спадщини виразно є імплементована у листівках Мирона Левицького, що розкривають проблематику соціальних, історичних та культурних контекстів. Підтвердженням цьому є святочні картки, що датовані 1940-х рр. Мирон Левицький сублімує певний історичний період із тематикою Різдва. Попри те що листівки були створені у 1940-х роках, вони не втрачають своєї актуальності і в сьогоденні. Відповідно листівки, в котрих присутні історичні контексти розкривають проблематику української землі та національної історичної спадщини (Корпанюк, Полегенький, Пшеничний, 2024: 9).

Презентуючи групу ілюстративних святочних карток Мирона Левицького у загальному контексті слід визначити такі тематичні маркери: історичні контексти, біблійні контексти, соціально-культурні. У повноколірних листівках Мирон Левицький варіює різною стилістично-видовою мовою та тематикою, а подекуди зосереджується на реалістичному виконанні.

Отже наступна група листівок є шрифтові композиції, органічне поєднання шрифтів та ілюстрації значно збагачує та висвітлює варіативність мистецтва української графіки. Листівка Мирона Левицького «Колядники» 1930-і роки є яскравим прикладом колаборації ілюстрації та шрифтової композиції. Типографіка у даній листівці – це фактично, як мистецтво та дизайн водночас. Мирон Левицький досить точно та оригінально створює рисунок літер та композицію листівки, що пропо-

рційно поєднується з ілюстрацією. Доволі часто шрифт становив основний мотив композиційного простору (Мельник, 2019: 163). Шрифт один із найцікавіших інструментів, що пройшов безліч трансформацій від паперу до екрана, але попри усі технологічні досягнення та зміни, принципи якісної шрифтової композиції залишаються незмінні. Працюючи над шрифтами Мирон Левицький враховує варіативність усіх факторів, що впливають, а саме історичний період, контекст, сюжет (Мельник, 2019: 163). Типологізувати шрифти Мирона Левицького досить складно і виникає значна варіативність наративів, адже походження гарнітур на основі яких митець створював власні шрифти досить контрверсійна. Для суттєвого розуміння та типологізації шрифтових композицій в святочних картках важливо звернути увагу на ряд факторів, що мають вплив на дану класифікацію. Шрифт має варіативну історію, свої інтенції, що значно збагатили листівки Мирона Левицького. Типографіка, як інструмент вербальної комунікації, збереження та передачі інформації через візуальну концепцію здатні привертати увагу не меншою мірою, як ілюстрація. Відносно наративів зазначених вище, шрифтові композиції у святочних картках Мирона Левицького слід класифікувати наступним чином:

- листівки із застосуванням антиквенних шрифтів;
- листівки із застосуванням гротескних шрифтів;
- листівки із застосуванням брускових шрифтів;
- листівки з розчерками;
- листівки з із застосуванням декоративних шрифтів;
- листівки із діакритичним знаком (літери-діакритика);
- листівки із лігатурами.

Дана класифікація презентує широкий діапазон унікальних шрифтових рішень в святочних картках, над якими працював Мирон Левицький. Поштівки мистця є цінними прикладами кирилізованої літерації та створення декоративних кирилізованих шрифтів, лігатур та створення і застосування діакритичних знаків. Досить часто шрифт в листівках за формальними ознаками може належати до різних груп, а інколи через варіативність і до декількох одночасно. Шрифтові композиції, що створював Мирон Левицький створюють певний характер та впізнаваність його листівок.

Презентуючи групу святочних карток із рапортною композицією, слід зауважити, що дещо змінюється стилістика виконання і з'являється більше інтенції стилю Ар-деко (Яців, 2008: 178–183).

Митець застосовує абстрактні форми, елементи, площини та водночас превалюють реалістичні елементи, що контрастують та привертають увагу. У даній категорії превалює естетика лінії, що вдало контрастує з площинами. Серію святочних карток із рапортною композицією становлять і більш ранні праці мистця, що датовані 1911 р. Мирон Левицький присвячує святочні картки обрядовій тематиці та застосовує стилістику рапорту і теж в більш пізніх працях, що датовані 1940-х роком.

Наступну групу становлять святочні картки, що імовірно виконані в стилістиці деревориту. Однією із основних тенденцій святочних карток Мирона Левицького є використання чистої двокольірної палітри, а подекуди ілюстрації виконані в один колір. Основний концепт висвітлити візію та проблематику національних традицій. Загальнокультурною проблематикою тоді, як власне і зараз постає збереження національної ідентичності (Стельмашук, 2013: 291) Святочні картки Мирона Левицького привертають увагу не лише візуальною естетикою, стилістичними засобами що є актуальними і сьогодні, а й своїм контекстуальним наповненням тими сенсами, що відгукуються. Чисельність та типологізація святочних карток не є обмежена лише вище згаданими, а й потребує більш ґрунтовного дослідження ще можливих нових матеріалів.

Кількісно святочні картки Великодньої тематики становлять 19% від усіх інших. Стилістично-видова мова листівок Мирона Левицького, що відносяться до даної тематики теж слід типологізувати відповідно до груп, що згадувалися вище, а саме: Великодні листівки із застосуванням рапортної композиції, шрифтової композиції, повнокольорні, у стилі деревориту та ліногравюри. Основними центрами видання святочних карток були: Львів та Київ (Корпанюк, Полегенький, Пшеничний, 2024: 8). Мирон Левицький у рапортних композиціях досить часто інтерпретує народну орнаментику. Сюжети Великодніх листівок досить часто є обрядові національні традиції. Святочна картка до Дня Святого Миколая теж присутня у творчому доробку Мирона Левицького і кількісно становить на сьогоднішній день 1 % від усіх відомих святочних карток, що були створені автором.

Висновки. Розгляд джерельної бази та історіографії, створили можливість визначити та науково кваліфікувати значний масив інформації про об'єкт і предмет дослідження. У статті розкрито типологізацію святочних карток Мирона Левицького. У результаті аналізу визначено такі групи:

- святочні картки з рапортними композиціями;

- святочні картки із шрифтовими композиціями;
- святочні картки повноколірні;
- святочні картки із вираженою стилістикою, що іманентна деревориту та ліногравюрі.

Розглянуто та зібрано фактологічний масив даних, що включають: каталоги виставок, артефакти тогочасної періодики, матеріали з приватних архівів.

Наукові результати статті можуть бути актуальними для мистецтвознавців, культурологів,

істориків мистецтва, аспірантів, практиків мистецтва, колекціонерів, філокартистів, викладачів і студентів. Проблематика створення святочної картки та прояв творчої індивідуальності Мирона Левицького окреслює загальну картину соціокультурних процесів, що загалом мали вплив на мистецтво України та української діаспори в Канаді. Результат дослідження та практичне значення полягає в тому, що вони можуть бути використані у подальших дослідження творчості Мирона Левицького.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Береговська Х. Святослав Гординський про мистецтво : 36. статей. Львів : Априорі, 2015. 1024 с.
2. Корпанюк П., Полегенький С., Пшеничний Є. Українська святочна картка : Альбом. Снятин : ПП «Мист. центр Барви», 2024. 212 с.
3. Мельник І. Українська ужиткова графіка кінця XIX початку XX століття. Львів : Львівська нац. акад. мистецтв; Н.-д. сектор, 2019. 216 с.
4. Новоженець Г. Образотворче мистецтво української діаспори 1940 – 1970 років: поліваріантність художнього досвіду. Львів: Кальварія, 2015. 280 с.
5. Українські митці у світі / авт.-упоряд. Г. Стельмашук. Львів: Априорі, Львівська національна академія мистецтв (Науково дослідний сектор), 2013. 520 с.
6. Яців Р. М. Ідеї, смисли, інтерпретації образотворчого мистецтва: Українська теоретична думка XX століття. Частина 2. Л. : Львівська національна академія мистецтв; Інститут народознавства НАН України, 2012. 829 с.
7. Яців Р. Мала хронологія мистецьких подій і пам'ятних дат XX століття: Україна – Світ. Априорі, 2021. 544 с.
8. Яців Р. Типологія стильових похідних Ар Деко. *Записки Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника*. 2008. Вип. 1 (16). С. 178–183.
9. Яців Р. Українство сучасної Канади: до питання типології історичної та культурної пам'яті. *Народознавчі зошити*. 2019. № 2. С. 492–494.

REFERENCES

1. Berehovska Kh. (2015) Sviatoslav Hordynskyi pro mystetstvo. [Sviatoslav Hordynsky about art] Zb. stattei. Coll. of science papers. Apriori. 1024. [in Ukrainian]
2. Korpaniuk P., Polehenkyi S., Pshenychnyi Ye. (2024) Ukrainska sviatochna kartka. [Ukrainian holiday card]: Albom. Sniatyn : PP «Myst. tsentr Barvy». 212. [in Ukrainian]
3. Melnyk I. (2019) Ukrainska uzhytkova hrafika kintsia XIX pochatku XX stolittia [Ukrainian graphics of the late 19 th and early 20 th centuries]. Lviv: Lvivska nats. akad. mystetstv; N.-d. sector. 216. [in Ukrainian]
4. Novozhenets H. (2015) Obrazotvorche mystetstvo ukrainskoi diaspori 1940 – 1970 rokiv: polivariantnist khudozhnoho dosvidu [Fine arts of the Ukrainian diaspora 1940-1970: polyvariance of artistic experience]. Lviv: Kalvariia. 280. [in Ukrainian]
5. Ukrainski myttsi u sviti [Ukrainian artists in the world] / avt.-uporiad. H. Stelmashchuk. (2013) Lviv: Apriori, Lvivska natsionalna akademiia mystetstv (Naukovo doslidnyi sektor). 520. [in Ukrainian]
6. Iatsiv R. (2012) Idei, smysly, interpretatsii obrazotvorchoho mystetstva: Ukrainska teoretychna dumka XX stolittia [Ideas, meanings, interpretations of fine art: Ukrainian theoretical thought of the 20th century]. Chastyna 2. L.: Lvivska natsionalna akademiia mystetstv; Instytut narodoznavstva NAN Ukrainy. 829. [in Ukrainian]
7. Iatsiv R. (2021) Mala khronolohiia mystetskykh podii i pamiatnykh dat XX stolittia: Ukraina – Svit [Small chronology of artistic events and memorable dates of the 20th century: Ukraine – World]. Apriori. 544. [in Ukrainian]
8. Yatsiv R. (2008). Typolohiia stylovykh pokhidnykh Ar Deko [Typology of style derivatives of Art Deco]. *Zapysky Lvivskoi naukovoï biblioteki im. V. Stefanyka*. Vyp. 1 (16). 178–183. [in Ukrainian]
9. Yatsiv R. (2019). Ukrainstvo suchasnoi Kanady: do pytannia typolohii istorychnoi ta kulturnoi pamiaty [Ukrainianism in modern Canada: on the issue of typology of historical and cultural memory]. *Narodoznavchi zoshyty*. № 2. 492–494. [in Ukrainian]

Дата першого надходження рукопису до видання: 24.11.2025

Дата прийнятого до друку рукопису після рецензування: 10.12.2025

Дата публікації: 30.12.2025